

Psalmis, quos cantant, nec intelligunt: quia 2) desunt ψάλμοις ἐν τῷ καρδίᾳ τῷ κυρίῳ psallentes in corde Domino. Hoc vero efficitur per sacras meditationes et conciones in Psalmis, si, quibus Psalmis celebretur Christus, ex animo consideretur, et aliis et iam demonstretur.

Non vero per soliloquia nobismetipsis tantum loquamur, sed pia etiam de Psalmis cum aliis conferamus colloquia. Praegnantiora enim sunt haec verba λαλεῖτε ιαυτοῖς, quam ut ad soliloquia restringi queant. Si quis prius ipse verum Psalmorum sensum et usum cognouit, et ex iis spiritualiter exhilaratus est, eandem spirituale cognitionem, per colloquia, conciones et disputationes in alios etiam diffundendam curet, ut sic inuicem loquamur de Psalmis. Inusitata quidem sunt eiusmodi sacra de Psalmis colloquia, quia ab ignorantia diuinarum litterarum, et rerum spiritualium fastidio obstruuntur. Introduci autem possunt per disputationes Academicas, et eruditas de Psalmis collocationes. Si colloquia de Psalmis intellectum acuunt, voluntatem erigunt, fidem, spem, et caritatem confirmant, gloriam Christi promouent, et Spiritus Sancti plenitudinem in nos deriuant, cur Professor Theologus de Psalmis sit silentarius? cur studiosus theologiae in Academiis se instar idioli gerat, os habeat nec loquatatur?

Nemo itaque mihi Professori Theologo vitio vertat, quod ex mandato Apostoli πληρεσθε ἐν πνεύματι λαλεῖτε ιαυτοῖς Φαλμοῖς implemini Spiritu Sancto, loquentes vobis metipsis in Psalmis, animum ad publicas in Psalmos disputationes appello, et Praeclarissimos ac Honoratissimos Theologiae cultores ad eiusmodi συζητήσεις καὶ διηλίξεις disquisitiones et confessiones prouoco, quibus ad reciprocandam aedificationem sermones de Psalmis conferant. Studium sacras excolendi litteras, in habitis disputationibus publicis, Academiae Wittebergensi semper maxima fuit gloriae, et dissertationes a maioribus nostris conscriptae illustrissimas bibliorum expositiones dederunt, ut opus Calouianum, et tot aliorum commentarii, recensitis disputantium nominibus, ad immortalem prostant laudem. Agedum nostris etiam temporibus, scripturarum sacram debita tractabimus diligentia. Ut studiosi, qui Theologiae comprehendi causa in nostra versantur Academia, fontium amore incendantur, publicas instituemus disputationes, in quibus Psalmi ex fontibus considerandi sunt, et quidem non oculo tantum fugitiuo, sed accuratori mentis indagine, ut praescripta Spiritus Sancti analysis et dispositio versuum ex accentibus obseruetur. Quisquis attento oculo, piaque in sacram veritatem mente, laborem nostrum respiciet, ille inueniet, nouum sacri scrutinii ardorem a studiosis requiri, et promoueri. Id enim intendimus, ut ex oculari fontium inspectione, et continua collatione cum versionibus et dispositionum tabulis in genuimum Spiritus Sancti sensum penetrent, eiusque mentem ex verbis textus, et appositis aphorismis et distinctionibus percipiant. Ad acquirendam breui temporis spatio solidam fontium cognitionem, sic viam egregie monstramus. Si tria sunt, quae faciunt Theogum, oratio, meditatio, et tentatio, nullibi haec arctius coniuncta inuenientur, quam in diuino Psalmorum volumine sic pertractando. Profecto si studiosi in Academiis viventes, Collegium Gellianum, hoc est, priuatas collationes in Psalmos instituent, ut inter se conterant, quae in optimis legerunt commentariis, et ad veritatem fontium examinabunt, intra paucorum annorum spatium reddentur doctiores, quam si, neglectis fontibus, per totum vitae spatium omnes consecentur riulos. Commendamus itaque hoc institutum, colloquendi de regia Davidis theologia, quam liber Psalmorum tradit, omnibus salutis suae studiosis, qui flagrant cupiditate donorum Spiritus Sancti. Excitentur modo versatissimi in hoc studiorum genere, ad benevolē suscipiendas respondentium partes.

Demon-